

หนังสือภาษาไทย

จิรพรรณ ทิมพันธุ์ "การศึกษาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมบางชนิดเพื่อทดแทนสินค้าเข้าใน
ประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจพาณิชย์. การพัฒนาการส่งออก, มีนาคม ๒๕๑๖,
พระนคร : โรงพิมพ์ชาวพาณิชย์, ๒๕๑๖.

ธนาคารแห่งประเทศไทย "ภาวะอุตสาหกรรมในรอบปี ๒๕๑๗" พระนคร : หน่วยงานอุตสาหกรรมฝ่ายวิชาการ, มีนาคม ๒๕๑๘.

ส่งเสริมการลงทุน, สำนักงานคณะกรรมการ. "การพัฒนาอุตสาหกรรม เพื่อการส่งออก"
แนวปฏิบัติการลงทุน, พระนคร, โรงพิมพ์ศาสนา, ๒๕๑๖.

สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ, สำนักงาน. รายได้ประชาชาติ ปี ๑๙๖๘-๑๙๗๓. พระนคร,
โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๓
พ.ศ. ๒๕๑๕-๒๕๑๘. โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี.

วารสาร

กลสิกรไทย, ธนาคาร "อุตสาหกรรมส่งออก," วารสารไตรมาสธนาคารกลสิกรไทย ปีที่ ๓
ฉบับที่ ๔ มกราคม-เมษายน ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจพาณิชย์, "วิธีการทางเศรษฐกิจสำหรับการวิเคราะห์อุปสงค์
สำหรับสินค้าส่งออก", วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ ปีที่ ๓
ฉบับที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒๘
ตุลาคม ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒๙
พฤศจิกายน ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, วารสารเศรษฐกิจพาณิชย์ ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๓๐

ธันวาคม ๒๕๑๖

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ ๔

ฉบับที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๗

พาณิชย์, กระทรวง, กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ ๔

ฉบับที่ ๓๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

วิจิตรวงศ์ ๓. ป้อมเพชร. "แผนพัฒนาอุตสาหกรรมระหว่างปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘," วารสาร

เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

ส่งเสริมการลงทุน, สำนักงานคณะกรรมการ. กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ประกาศ

คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗. พระนคร, โรงพิมพ์ศาสนา, ๒๕๑๕.

ส่งเสริมการลงทุน, สำนักงานคณะกรรมการ. "รายงานบริษัทที่ได้รับการส่งเสริม"

มกราคม ๒๕๑๗.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, สำนักงาน. พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๐๕ พระนคร, โรงพิมพ์นิติเวช

อุดม เกิดบุญชัย "การศึกษาถึงความสามารถของประเทศไทยในการขยายการส่งสินค้า

อุตสาหกรรมไปจำหน่ายในต่างประเทศ" วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ,

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๑๓

หนังสือภาษาอังกฤษ

- Asean Development, Bank. Southeast Asia's Economy in 1970 New York: Praeger Publishers.
- Baldwin, Robert E. Non-Tariff Distortion of International Trade. Washington D.C. : The Booking Institution, 1970.
- Hoover, Edgar M. The Location of Economic Activities, New York : McGraw Hill, 1948.
- Meier, Gerald M. "Adjustment in Foreign Trade", Reading Issue in Economic Development. Oxford University Press, 1970.
- Helleiner, G.R. International Trade and Economic Development. Penguin Modern Economics Text.
- Hirschman, O.A. The Strategy of Economic Development. New Haven, Conn: Yale University Press, 1958.
- Johnson, J. "Long Period Result". Statistical Cost Analysis. McGraw Hill Book Company, INC. New York, 1950.
- Kane Edward, J. "An Introduction to Quantitative Economics. "Economic Statistics and Econometrics. New York : Harper & Row.
- Macbean, Alasdair I. Export Instability and Economic Development. George Allen & Unwin Ltd., London, 1966.
- Myint, H. The Classical Theory of International Trade and the Underdevelopment. "Reading in Economic Development. California : Wadsworth Publishing, Inc., 1963.
- Nurkse, Ragnar. "Pattern of Trade and Development. "Equilibrium and Growth in the World Economy. Cambridge, Havard University Press,
- OECD, "Retrospect Prospect and Problem of Policies" The Growth of Output 1960 - 1980, December, 1970.

United Nations. Proceeding of the United Nations Conference on Trade and Development. Geneva, 23 March-16 June 1964, Volume IV. Trade in Manufactures, New York, United Nations, 1964.

๖๖๖๖๖

IMF, "Exchange Rate", International Financial Statistic

UN, ECAFE, Foreign Trade Statistics of Asia and the Far East, Volume 1962-1970

UN, ECAFE, Year Book of National Account Statistics, Individual Country Data, Volume 1970-1971.

UN, ECAFE, Monthly Bulletin of Statistic, November 1970-1973.

Udom, Kerdpibule. Trend in Manufactured Exports in Southeast Asia Countries. Paper Prepare for the IBRD. Staff, January 1973.

ภาคผนวก ก.

วิธีการพยากรณ์ขนาดของอุปสงค์

เมื่อพิจารณา แบบจำลองในการพยากรณ์ขนาดอุปสงค์สินค้าอุตสาหกรรมส่งออก

$$X_{ij}(t) = X_{ij}(t^*) + e_{ij} \cdot \Delta Y_j$$

อุปสงค์สินค้าในอนาคตขึ้นอยู่กับ

๑. $X_{ij}(t^*)$ เป็นมูลค่าส่งออกที่พยากรณ์ได้ ในปี (t^*)

๒. $e_{ij} \cdot \Delta Y_j$ เป็นมูลค่าส่งออกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลคูณระหว่าง แนวโน้มในการส่งออกหน่วยสุดท้าย (e_{ij}) และขนาดของรายได้ในปีที่ต่อพยากรณ์ (t) ที่เพิ่มขึ้นจากปี (t^*) หรือ ΔY_j

ในการคำนวณหาค่า ΔY_j จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) พยากรณ์ระดับรายได้ของประเทศผู้ซื้อในช่วงเวลา ๑๐ ปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔

๒) พยากรณ์จำนวนประชากรของผู้ซื้อในช่วง ๑๐ ปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔

๑. การพยากรณ์ระดับรายได้ประเทศผู้ซื้อในช่วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔

เนื่องจากระดับผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (G.D.P.) ของประเทศผู้ซื้อในตลาดต่างๆ มีแนวโน้ม (trend) เพิ่มขึ้นสม่ำเสมอจะมีเฉพาะบางประเทศที่มีแนวโน้มขึ้นลง (fluctuate) แต่จะ fluctuate เพียงเล็กน้อย ในการพยากรณ์ระดับผลิตภัณฑ์ประชาชาติช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ จะอาศัยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. OECD, Estimated Rate of Growth of GDP at Factor Cost ^{1/}

โดยอาศัย Rate of Growth of GDP at factor Cost ^{1/} IN OECD

ได้ประมาณการไว้ในช่วง ๑๙๖๐ - ๑๙๘๐ เป็นหลักในการพยากรณ์ และในการคำนวณจะอาศัย

ตาราง Compound Interest Tables ของ Union Carbide Corporation

ดังตารางที่ ๑

^{๑/} OECD, The Growth of Output 1960-1980 : Prospect and Problems of

Policy, December 1970, Table 21, p.77

๒. แนวโน้มตามเวลา (Time Trend Estimation)

สำหรับประเทศพัฒนาบางประเทศที่ OECD ไม่ได้ประมาณการไว้ เช่น ประเทศ
ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย OECD ก็มีได้ประมาณการไว้
เช่นกัน ในการนี้ จะพยากรณ์ (estimate) โดยใช้ Time Trend โดยให้ระดับรายได้
(GDP) เป็น function ของเวลา (t) โดยระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับระยะเวลา
(t) ในลักษณะสมการเส้นตรง (Linear Equation) ทั้งนี้เนื่องจากระดับรายได้ของประเทศ
ต่างๆ มีแนวโน้ม (trend) ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวแล้ว จึงสามารถสร้างสมการแสดงความ
สัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้และระยะเวลาเพื่อพยากรณ์ระดับรายได้ในลักษณะของสมการเส้นตรง
ได้ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \hat{Y}_{ij} &= f(t_i) \text{-----} * \\ \hat{Y}_{ij} &= a + b(t_i) \text{-----} * \quad (1) \end{aligned}$$

จากข้อมูลระดับรายได้ของประเทศต่างๆ ที่มีอยู่ช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔ และให้ t
ในช่วง ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔ มีค่าตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐ เราสามารถ estimate หาค่าตัวคงที่ a
และ b ค่าสัมประสิทธิ์ของเวลา (t) ได้จากสมการ.

$$\begin{aligned} Y_{ij} &= f(t_i) \\ Y_{ij} &= a + b(t_i) \text{-----} \quad (2) \end{aligned}$$

Y_{ij} = ระดับรายได้ (GDP) ในปีที่ i ประเทศที่ j
 t_i = ระยะเวลาในปีที่ i (i = 1 ถึง 10)

จากสมการ (๒) สามารถ estimate หา a และ b จากสูตร

$$b = \frac{n \sum t_i Y_{ij} - \sum t_i \sum Y_{ij}}{n \sum t_i^2 - (\sum t_i)^2}$$

$$a = \bar{Y}_{ij} - b\bar{t}_i$$

แทนค่า a และ b ในสมการ(๑) คือ

$$\hat{Y}_{ij} = a + b(t_i)$$

ปี ประเทศ	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
เคนมาวก	๑๒,๖๘๖.๕๘ ๕๖๔.๘๔	๑๓,๑๖๘.๕๘ ๙๕๖.๕๘	๑๓,๖๖๘.๙๕ ๑,๘๘๖.๘๕	๑๔,๑๘๘.๓๙ ๑,๙๖๖.๒๙	๑๕,๒๗๖.๕๘ ๓,๐๕๕.๓	๑๕,๒๘๗.๑๖ ๓,๐๖๕.๐๖	๑๕,๘๖๘.๐๗ ๓,๖๕๕.๙๗	๑๖,๕๗๑.๑๑ ๔,๒๕๙.๐๑	๑๗,๐๙๗.๐๑ ๔,๘๗๕.๙๑	๑๗,๗๖๖.๖๑ ๕,๕๖๕.๕๑
เนเธอร์แลนด์	๒๗,๐๘๖.๖๖ ๑,๒๑๕.๙๖	๒๘,๓๕๙.๕๖ ๒,๕๘๘.๗๖	๒๙,๖๖๖.๕๘ ๓,๘๖๖.๘๘	๓๑,๐๘๘.๐๘ ๕,๒๖๗.๐๘	๓๒,๕๕๙.๖๖ ๖,๖๗๗.๖๖	๓๔,๐๗๗.๙๖ ๘,๑๖๗.๙๖	๓๕,๖๖๖.๖๖ ๙,๖๖๖.๖๖	๓๗,๓๖๗.๕๕ ๑๑,๒๖๖.๕๕	๓๙,๑๖๗.๓๙ ๑๓,๒๖๖.๓๙	๔๐,๙๖๗.๗๗ ๑๕,๒๖๖.๗๗
นอร์เวย์	๙,๓๙๗.๕๘ ๕๐๕.๖๘	๙,๘๖๖.๓๖ ๕๖๗.๕๖	๑๐,๓๖๖.๖๖ ๑,๐๖๖.๖๖	๑๐,๗๖๗.๐๐ ๑,๕๖๗.๐๐	๑๑,๒๖๖.๖๕ ๒,๐๖๗.๖๕	๑๑,๗๖๗.๘๗ ๒,๕๖๗.๘๗	๑๒,๒๖๗.๙๕ ๓,๐๖๗.๙๕	๑๒,๗๖๗.๕๕ ๓,๕๖๗.๕๕	๑๓,๒๖๗.๑๑ ๔,๐๖๗.๑๑	๑๓,๗๖๗.๖๖ ๔,๕๖๗.๖๖
สวีเดน	๒๖,๗๖๗.๘๐ ๙๖๗.๘	๒๗,๖๖๗.๘๘ ๑,๘๖๗.๘๘	๒๘,๖๖๗.๗๗ ๒,๘๖๗.๗๗	๒๙,๖๖๗.๕๕ ๓,๘๖๗.๕๕	๓๐,๖๖๗.๘๙ ๔,๘๖๗.๘๙	๓๑,๖๖๗.๘๖ ๕,๘๖๗.๘๖	๓๒,๖๖๗.๖๖ ๖,๘๖๗.๖๖	๓๓,๖๖๗.๖๖ ๗,๘๖๗.๖๖	๓๔,๖๖๗.๕๕ ๘,๘๖๗.๕๕	๓๕,๖๖๗.๕๕ ๙,๘๖๗.๕๕
สวีเดน- แกน	๑๘,๕๖๗.๘๕ ๕๕๘.๒๕	๑๙,๐๖๗.๓๕ ๑,๐๖๗.๗๕	๑๙,๖๖๗.๑๖ ๑,๖๖๗.๑๖	๒๐,๒๖๗.๕๕ ๒,๒๖๗.๕๕	๒๐,๘๖๗.๓๖ ๓,๒๖๗.๓๖	๒๑,๖๖๗.๑๗ ๓,๘๖๗.๑๗	๒๒,๒๖๗.๙๕ ๔,๒๖๗.๙๕	๒๓,๒๖๗.๓๖ ๔,๘๖๗.๓๖	๒๓,๘๖๗.๐๗ ๕,๒๖๗.๐๗	๒๔,๖๖๗.๙๗ ๖,๒๖๗.๙๗

๑/ GDP ในช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ ที่ได้จากการพยากรณ์ โดยใช้วิธีการพยากรณ์ของ OECD
 ๒/ GDP ที่เป็นผลต่าง ๆ ของ GDP ของแต่ละปีที่พยากรณ์ได้ในช่วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ กับ GDP ที่พยากรณ์ได้ในปี (t*)

ตารางที่ ๒

ระดับภายใน (GDP) ของประเทศต่าง ๆ ที่พยากรณ์รวมปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๕ โดยวิธีแนวโน้มแปรผันตามเวลา (Time trend)

ล้านเหรียญสหรัฐ

ปี	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	
มาเลเซีย	๓,๕๕๓.๖๒ ๑๕๖.๗๖	๓,๗๑๐.๓๘ ๓๑๓.๕๒	๓,๘๖๗.๑๕ ๕๗๐.๒๘	๔,๐๒๓.๙๑ ๖๒๗.๐๔	๔,๑๘๐.๖๖ ๗๘๓.๘๐	๔,๓๓๗.๔๑ ๙๔๐.๕๖	๔,๔๙๔.๑๖ ๑,๐๙๗.๓๒	๔,๖๕๐.๙๑ ๑,๒๕๔.๐๘	๔,๘๐๗.๖๖ ๑,๔๑๐.๘๔	๔,๙๖๔.๔๑ ๑,๕๖๗.๖๑	๕,๑๒๑.๑๖ ๑,๗๒๑.๓๖
ฟิลิปปินส์	๑๒,๗๖๖.๕๗ ๙๑๐.๙๙	๑๓,๖๗๗.๕๕ ๑,๕๒๑.๙๘	๑๔,๕๘๘.๕๔ ๒,๑๓๒.๙๖	๑๕,๔๙๙.๕๓ ๓,๖๔๓.๙๕	๑๖,๔๑๐.๕๒ ๕,๑๕๔.๙๔	๑๗,๓๒๑.๕๑ ๕,๖๖๕.๙๓	๑๘,๒๓๒.๕๐ ๖,๒๗๖.๙๒	๑๙,๑๔๓.๔๙ ๗,๗๘๗.๙๑	๒๐,๐๕๔.๔๘ ๘,๓๙๘.๙๐	๒๐,๙๖๕.๔๗ ๙,๑๐๙.๘๙	๒๑,๘๗๖.๔๖ ๙,๖๒๐.๘๘
สิงคโปร์	๑,๕๖๕.๕๙ ๗๙.๑๖	๑,๖๔๔.๗๕ ๑๕๘.๓๒	๑,๗๒๓.๙๑ ๒๓๗.๔๘	๑,๘๐๓.๐๗ ๓๑๖.๖๔	๑,๘๘๒.๒๓ ๓๙๕.๘๐	๑,๙๖๑.๓๙ ๔๗๔.๙๖	๒,๐๔๐.๕๕ ๕๕๔.๑๒	๒,๑๑๙.๗๑ ๖๓๓.๒๘	๒,๑๙๘.๘๗ ๗๑๒.๔๔	๒,๒๗๗.๐๓ ๗๙๑.๖๑	๒,๓๕๖.๑๙ ๘๗๐.๗๖
ออสเตรเลีย	๖๑,๕๕๘.๕๘ ๒,๕๕๔.๓๐	๖๔,๐๕๒.๘๘ ๔,๙๖๘.๖๑	๖๖,๕๔๗.๑๘ ๗,๓๘๒.๙๑	๖๙,๐๔๑.๕๐ ๙,๘๐๗.๒๓	๗๑,๕๓๕.๘๑ ๑๒,๒๒๑.๕๕	๗๔,๐๓๐.๑๒ ๑๔,๖๖๕.๘๖	๗๖,๕๒๔.๔๓ ๑๗,๑๐๙.๑๗	๗๙,๐๑๘.๗๔ ๑๙,๕๖๓.๔๘	๘๑,๕๑๓.๐๕ ๒๑,๙๖๗.๗๙	๘๓,๙๐๗.๓๖ ๒๔,๓๖๒.๑๐	๘๖,๔๐๑.๖๗ ๒๖,๗๖๖.๔๑
นิวซีแลนด์	๑๕,๓๒๓.๙๗ ๗๖๖.๖๘	๑๖,๐๗๐.๖๕ ๑,๕๕๓.๓๕	๑๖,๘๑๗.๓๒ ๒,๒๕๐.๐๒	๑๗,๕๖๔.๐๐ ๒,๙๔๖.๗๐	๑๘,๓๑๐.๖๗ ๓,๖๔๓.๓๘	๑๙,๐๕๗.๓๕ ๔,๓๔๐.๐๕	๑๙,๘๐๔.๐๒ ๕,๐๓๖.๗๒	๒๐,๕๕๑.๖๙ ๕,๗๓๓.๔๐	๒๑,๒๙๘.๓๖ ๖,๔๓๐.๐๗	๒๒,๐๔๕.๐๓ ๗,๑๒๖.๗๔	๒๒,๗๙๑.๗๐ ๗,๘๒๓.๔๑
ฮ่องกง	๒,๗๒๖.๐๑ ๑๘๘.๔๑	๒,๙๑๔.๕๒ ๓๗๖.๘๒	๓,๑๐๓.๐๓ ๕๖๕.๒๔	๓,๒๙๑.๕๔ ๗๕๓.๖๕	๓,๔๘๐.๐๕ ๙๔๒.๐๖	๓,๖๖๘.๕๖ ๑,๑๓๐.๕๗	๓,๘๕๗.๐๗ ๑,๓๑๙.๐๘	๔,๐๔๕.๕๘ ๑,๕๐๗.๕๙	๔,๒๓๔.๐๙ ๑,๖๙๖.๑๐	๔,๔๒๒.๖๐ ๑,๘๘๔.๖๑	๔,๖๑๑.๑๑ ๒,๐๗๓.๑๒
เวียดนาม	๒,๓๘๘.๘๕ ๗๕.๗๗	๒,๕๖๔.๖๓ ๑๕๑.๕๕	๒,๗๔๐.๔๑ ๒๕๗.๓๒	๒,๙๑๖.๑๙ ๓๖๓.๑๐	๓,๐๙๒.๐๗ ๔๖๘.๘๙	๓,๒๖๗.๘๕ ๕๗๔.๖๗	๓,๔๔๓.๖๓ ๖๘๐.๔๕	๓,๖๑๙.๔๑ ๘๐๖.๐๓	๓,๗๙๕.๑๙ ๙๒๒.๖๑	๓,๙๗๐.๙๗ ๑,๑๓๘.๑๙	๔,๑๔๖.๗๕ ๑,๓๒๓.๗๗
ปากีสถาน	๑๓,๕๙๙.๐๘ ๕๐๔.๒๔	๑๔,๐๐๓.๓๒ ๑,๐๕๘.๔๘	๑๔,๕๐๗.๕๖ ๑,๕๖๒.๗๒	๑๕,๐๑๑.๘๐ ๒,๐๖๖.๙๖	๑๕,๕๑๖.๐๔ ๒,๕๗๑.๒๐	๑๖,๐๒๐.๒๘ ๓,๐๗๕.๔๔	๑๖,๕๒๔.๕๒ ๓,๕๘๐.๖๘	๑๗,๐๒๘.๗๖ ๔,๐๘๙.๙๒	๑๗,๕๓๓.๐๐ ๔,๕๙๔.๑๖	๑๘,๐๓๗.๒๔ ๕,๑๐๐.๔๐	๑๘,๕๔๑.๔๘ ๕,๖๐๔.๖๔

ปี ประเทศ	ปี										
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๑๒	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔	
อิหร่าน	๑๒,๐๕๓.๓๓ ๙๙๑.๕๒	๑๒,๘๔๔.๘๕ ๑,๕๘๓.๐๓	๑๓,๖๓๖.๓๖ ๒,๓๙๔.๕๕	๑๔,๔๒๗.๘๘ ๓,๑๖๖.๐๖	๑๕,๒๑๙.๓๙ ๓,๙๕๗.๕๘	๑๖,๐๑๐.๙๑ ๔,๗๔๙.๐๙	๑๖,๘๐๒.๔๒ ๕,๕๔๐.๖๑	๑๗,๕๙๓.๙๔ ๖,๓๓๒.๑๒	๑๘,๓๘๕.๔๕ ๗,๑๒๓.๖๔	๑๙,๑๗๖.๙๗ ๗,๙๑๕.๑๕	๑๙,๙๖๘.๕๐ ๘,๗๐๖.๖๗
อิสราเอล	๓,๙๓๘.๙๓ ๑๓๓.๒๓	๓,๘๗๑.๙๖ ๒๖๖.๔๙	๔,๐๐๕.๒๐ ๓๙๙.๙๐	๔,๑๓๘.๕๓ ๕๓๒.๙๓	๔,๒๗๑.๖๖ ๖๖๖.๑๖	๔,๔๐๕.๘๙ ๗๙๙.๔๐	๔,๕๓๙.๑๓ ๙๓๒.๖๓	๔,๖๗๓.๓๖ ๑,๑๖๕.๘๖	๔,๘๐๗.๕๙ ๑,๓๖๐.๑๐	๔,๙๔๑.๘๒ ๑,๕๕๕.๑๐	๕,๐๗๕.๐๕ ๑,๗๕๐.๓๓
ไต้หวัน	๔๙,๙๔๖.๓๐ ๒,๙๔๖.๓๒	๕๐,๙๐๒.๖๑ ๕,๙๑๖.๖๓	๕๑,๘๕๘.๙๓ ๘,๘๖๘.๙๕	๕๒,๘๑๕.๒๕ ๑๑,๘๒๕.๒๗	๕๓,๗๗๑.๕๖ ๑๔,๗๘๑.๕๘	๕๔,๗๒๗.๘๘ ๑๗,๗๓๗.๙๐	๕๕,๖๘๓.๑๙ ๒๐,๖๙๓.๒๑	๕๖,๖๓๙.๕๐ ๒๓,๖๔๙.๕๒	๕๗,๕๙๖.๘๑ ๒๖,๖๐๖.๘๓	๕๘,๕๕๒.๑๒ ๒๙,๖๐๖.๑๕	๕๙,๕๐๘.๔๓ ๓๒,๕๖๒.๔๗
พม่า	๑,๙๕๘.๙๕ ๔๔.๑๖	๒,๐๐๒.๙๑ ๘๘.๓๒	๒,๐๔๗.๐๗ ๑๓๒.๔๘	๒,๐๙๑.๒๓ ๑๗๖.๖๔	๒,๑๓๕.๓๙ ๒๒๐.๘๐	๒,๑๗๙.๕๕ ๒๖๔.๙๖	๒,๒๒๓.๗๑ ๓๐๙.๑๒	๒,๒๖๗.๘๖ ๓๕๓.๒๘	๒,๓๑๑.๐๑ ๓๙๗.๔๕	๒,๓๕๕.๑๖ ๔๔๑.๖๑	๒,๓๙๙.๓๑ ๔๘๖.๘๖
อินเดียน	๕๕,๙๑๗.๒๕ ๑,๕๐๕.๙๗	๕๗,๘๒๓.๒๒ ๑,๖๑๑.๙๕	๕๙,๗๒๙.๒๐ ๑,๗๑๗.๙๓	๖๑,๖๓๕.๑๗ ๑,๘๒๓.๙๑	๖๓,๕๔๑.๑๔ ๑,๙๒๙.๘๖	๖๕,๔๔๗.๑๑ ๒,๐๓๕.๘๔	๖๗,๓๕๓.๐๘ ๒,๑๔๑.๘๑	๖๙,๒๕๙.๐๐ ๒,๒๔๗.๗๙	๗๑,๑๖๕.๐๐ ๒,๓๕๓.๗๗	๗๓,๐๗๑.๐๐ ๒,๔๕๙.๗๕	๗๔,๙๗๗.๐๐ ๒,๕๖๕.๗๓
เยอรม	๒,๐๒๗.๐๑ ๑๖๘.๒๘	๒,๑๙๕.๒๙ ๓๓๖.๕๗	๒,๓๖๓.๕๗ ๕๐๔.๘๕	๒,๕๓๑.๘๕ ๖๗๓.๑๓	๒,๗๐๐.๑๔ ๘๔๑.๔๑	๒,๘๖๘.๔๒ ๑,๐๐๙.๗๐	๓,๐๓๖.๗๐ ๑,๑๗๗.๙๘	๓,๒๐๕.๙๙ ๑,๓๔๖.๒๖	๓,๓๗๓.๒๗ ๑,๕๑๕.๕๕	๓,๕๔๑.๕๕ ๑,๖๘๓.๘๓	๓,๗๐๙.๘๓ ๑,๘๕๑.๑๑

๑/ GDP ช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ ที่ได้จากการพยากรณ์โดยวิธีแนวโน้มแปรผันตามเวลา (Time trend)
 ๒/ GDP ที่เป็นผลต่างระหว่าง GDP ของแต่ละปีที่พยากรณ์ได้ในช่วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ กับ GDP ที่พยากรณ์ได้ในปี (t*)

ขนาดการเปลี่ยนแปลงในระดักรายได้ ΔY จากการพยากรณ์ช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔

ล้านเหรียญสหรัฐ ฯ

ปี \nประเทศ	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
ตลาดเอเซีย	๑,๑๔๖.๙๑	๒,๒๙๓.๘๒	๓,๔๔๐.๙๒	๔,๕๘๗.๘๗	๕,๗๓๔.๕๔	๖,๘๘๑.๔๕	๘,๐๒๘.๓๖	๙,๑๗๕.๒๘	๑๐,๓๒๒.๑๙	๑๑,๔๖๙.๑๑
ตลาดประเทศ พัฒนาแล้ว	๙๔,๔๐๕.๒๙	๑๙๔,๒๖๕.๒๖	๒๙๔,๑๒๕.๒๕	๓๙๓,๙๘๕.๒๔	๔๙๓,๘๔๕.๒๓	๕๙๓,๗๐๕.๒๓	๖๙๓,๕๖๕.๒๔	๗๙๓,๔๒๕.๒๕	๘๙๓,๒๘๕.๒๖	๙๙๓,๑๔๕.๒๗
ตลาดทั้งหมด	๑๐๕,๕๕๒.๒๐	๒๑๘,๕๖๙.๐๘	๓๒๘,๐๕๖.๑๗	๔๓๗,๙๗๒.๑๑	๕๓๗,๕๕๙.๗๗	๖๓๗,๕๐๖.๖๘	๗๓๗,๔๕๓.๖๒	๘๓๗,๓๙๙.๕๓	๙๓๗,๓๔๖.๔๕	๑๐๓๗,๒๙๕.๓๘

y_{ij} = รั้คั้บรายไ้ (GDP) ในปีที่ i ประเทศที่ j หรือเป็นรั้คั้บรายไ้
ที่ต้งการพยากรณ์ในขั้วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ นั้นเอง

t_i = ปีที่ต้งการพยากรณ์รายไ้ (๒๕๑๕-๒๕๒๔) มีค่าต้งแต่ ๑๑ ถึง ๒๐ และ
จากสมการที่ (๑) ถ้าแทนค่า a, b และ t_i เราสามารถ estimate หาค่ารั้
คั้บรายไ้ (\hat{y}_{ij}) ของประเทศต้งๆ ในขั้วง ๒๕๑๕-๒๕๒๔ ได้ ต้งการางที่ ๒

\hat{y}_{ij} ที่คำนวณได้ สามารถนำมาหาค่าต้งระหว่าง \hat{y}_{ij} ในปีที่ต้งการพยากรณ์
กับปี (t^*) หรือ ΔY ค่าของ ΔY แสดงไว้ในตัวเลขแถวต้งของต้งการางที่ ๑
และต้งการางที่ ๒

ตัวเลขการเปลี่นเปล้งในรายไ้ในต้งการางที่ ๑ และ ๒ จะแสดงถึง ΔY ของ
แต่ละประเทศ ฉะนั้น เพื่อให้ได้มาถึงค่า ΔY ในแต่ละตลาด จำเป็นต้งรวม ΔY
ของแต่ละประเทศเข้าเป็น ΔY ของแต่ละตลาด ในที่นี้จะใช้สัญลักษณ์ ΔY_j แทน
การเปลี่นเปล้งในขนาดของรายไ้ต้ง ๓ ตลาด ตัวเลขแสดง ΔY_j ของตลาดต้งๆ
แสดงไว้ในต้งการางที่ ๓

๒. การพยากรณ์จำนวนประชากรในขั้วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔

การพยากรณ์จำนวนประชากรของประเทศต้งๆ ในขั้วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ จะใช้
วิธีการทางสถิติที่เรียกว่า Time Trend Estimation เช่นเคื่ยกับการพยากรณ์รั้คั้บ
รายไ้ และเนื่องจาจำนวนประชากรของประเทศต้งๆ ในขั้วง ๒๕๐๕ - ๒๕๒๔ มีแนวโน้
(trend) เพิ่มขึ้นในอัตราสม่ำเสมอ เราจึงสามารถสร้างสมการแสดงความสัมพันธ์ประชากร
กับระยะเวลา (t) เพื่อพยากรณ์จำนวนประชากรของประเทศต้งๆ ในขั้วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔
ในลักษณะของสมการเส้นตรง (Linear Equation) ต้งต่อไปนี้

$$\hat{P}_{ij} = f(t_i) \dots \dots \dots *$$
$$\hat{P}_{ij} = a + b t_i \dots \dots \dots (1)$$

จากข้อมูลประชากรของประเทศต้งๆ ที่มีอยู่ในขั้วงเวลาการศึกษา (๒๕๐๕ - ๒๕๑๔) และให้
ระยะเวลา (t_i) ในขั้วง ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔ มีค่าต้งแต่ ๑ ถึง ๑๐ เราสามารถ estimate

ค่าของ t_i (intercept) a และค่าสัมประสิทธิ์ (coefficient) ของ t_i คือ b ได้จากสมการ

$$P_{ij} = f(t_i) \dots \dots \dots *$$

$$P_{ij} = a + b(t_i) \dots \dots \dots (2)$$

P_{ij} = จำนวนประชากรในปีที่ i ของประเทศที่ j

t_i = ระยะเวลาในปีที่ i ($i = 1$ ถึง 10)

และจาก (๒) เราสามารถ estimate ค่า a และ b จากสูตรเดียวกับการพยากรณ์ระดับรายได้ในข้อ ๑

แทนค่า a และ b ในสมการ (๑)

$$\hat{P}_{ij} = a + b(t_i)$$

\hat{P}_{ij} จำนวนประชากรในปีที่ i ประเทศที่ j หรือเป็นจำนวนที่ต้องการพยากรณ์ในช่วง ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ นั้นเอง

t_i = ระยะเวลาปีที่ต้องการพยากรณ์ (๒๕๑๕ - ๒๕๒๔) หรือ $t_i = 1$ ถึง 10

จากสมการ (๑) ถ้าแทนค่า a b และ t_i เราสามารถพยากรณ์จำนวนประชากรของประเทศต่างๆ ในช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ ได้ ดังตารางที่ ๔

\hat{P}_{ij} ที่คำนวณได้ สามารถนำไปหาผลต่าง \hat{P}_{ij} ในปีที่ต้องการพยากรณ์ และ \hat{P}_{ij} ในปี (t^*) ทำนองเดียวกับรายได้ ตัวเลขแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากร (ΔP) แสดงตัวเลขกลางของตารางที่ ๔

จำนวนประชากรที่พยากรณ์ได้ (P_{t^*}) จะนำไปคูณ $X_{ij}(t^*)$ ซึ่งเป็นมูลค่าส่งออกต่อหัวประชากรที่พยากรณ์ได้ในปี (t^*) ให้เป็นมูลค่าส่งออกทั้งสิ้น ซึ่งไม่ได้คิดต่อหัวประชากร ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับ $e_{ij} \cdot \Delta Y_j$ ซึ่งเป็นมูลค่าส่งออก ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นโดยมิได้คิดต่อหัว เช่นกัน จากวิธีการในรายละเอียดข้างต้น สามารถพยากรณ์ขนาดอุปสงค์สินค้าอุตสาหกรรมส่งออกของไทยในช่วง ๒๕๑๕-๒๕๒๔ ได้

จำนวนประชากรของประเทศต่าง ๆ ทศวรรษในราว ๒๕๑๕ - ๒๕๒๕ ล้านคน

ปี ประเทศ	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
	มาเลเซีย	๙.๕๗ ๐.๒๒	๙.๗๘ ๐.๔๓	๑๐.๐๐ ๐.๖๕	๑๐.๒๑ ๐.๘๖	๑๐.๔๓ ๑.๐๘	๑๐.๖๔ ๑.๒๙	๑๐.๘๖ ๑.๕๑	๑๑.๐๗ ๑.๗๒	๑๑.๒๘ ๑.๙๔
ฟิลิปปินส์	๓๘.๖๙ ๐.๙๘	๓๙.๖๗ ๑.๙๖	๔๐.๖๕ ๒.๙๔	๔๑.๖๓ ๓.๙๒	๔๒.๖๑ ๔.๙๐	๔๓.๕๙ ๕.๘๘	๔๔.๕๗ ๖.๘๖	๔๕.๕๕ ๗.๘๔	๔๖.๕๓ ๘.๘๒	๔๗.๕๑ ๙.๘๑
สิงคโปร์	๒.๑๖ ๑.๐๔	๒.๒๐ ๐.๐๘	๒.๒๔ ๐.๑๒	๒.๒๘ ๐.๑๖	๒.๓๓ ๐.๒๐	๒.๓๗ ๐.๒๔	๒.๔๑ ๐.๒๘	๒.๔๕ ๐.๓๓	๒.๔๙ ๐.๓๗	๒.๕๓ ๐.๔๑
ญี่ปุ่น	๑๐๖.๖๐ ๑.๑๒	๑๐๗.๗๒ ๒.๒๔	๑๐๘.๘๔ ๓.๓๖	๑๐๙.๙๖ ๔.๔๘	๑๑๑.๐๘ ๕.๖๐	๑๑๒.๒๐ ๖.๗๒	๑๑๓.๓๒ ๗.๘๔	๑๑๔.๔๔ ๘.๙๖	๑๑๕.๕๖ ๑๐.๐๘	๑๑๖.๖๘ ๑๑.๒๐
ออสเตรเลีย	๑๒.๙๔ ๐.๒๒	๑๓.๑๖ ๐.๔๔	๑๓.๓๘ ๐.๖๖	๑๓.๖๐ ๐.๘๘	๑๓.๘๒ ๑.๑๐	๑๔.๐๔ ๑.๓๒	๑๔.๒๖ ๑.๕๔	๑๔.๔๘ ๑.๗๖	๑๔.๗๐ ๑.๙๘	๑๔.๙๒ ๒.๒๐
นิวซีแลนด์	๒.๙๐ ๐.๕๔	๒.๙๔ ๐.๐๘	๒.๙๘ ๐.๑๒	๓.๐๒ ๐.๑๖	๓.๐๖ ๐.๒๐	๓.๑๐ ๐.๒๔	๓.๑๔ ๐.๒๘	๓.๑๘ ๐.๓๒	๓.๒๒ ๐.๓๖	๓.๒๖ ๐.๔๐
สหรัฐอเมริกา	๒๐๙.๕๘ ๒.๒๔	๒๑๑.๘๒ ๔.๔๘	๒๑๔.๐๖ ๖.๗๒	๒๑๖.๓๐ ๘.๙๖	๒๑๘.๕๔ ๑๑.๒๐	๒๒๐.๗๘ ๑๓.๔๔	๒๒๓.๐๒ ๑๕.๖๘	๒๒๕.๒๖ ๑๗.๙๒	๒๒๗.๕๐ ๒๐.๑๖	๒๒๙.๗๔ ๒๒.๔๐
แคนาดา	๒๒.๑๒ ๐.๓๕	๒๒.๔๗ ๐.๓๕	๒๒.๘๒ ๐.๓๕	๒๓.๑๗ ๐.๓๕	๒๓.๕๒ ๐.๓๕	๒๓.๘๗ ๐.๓๕	๒๔.๒๒ ๐.๓๕	๒๔.๕๗ ๐.๓๕	๒๔.๙๒ ๐.๓๕	๒๕.๒๗ ๐.๓๕
เบลจิก	๑๐.๑๔ ๐.๐๕	๑๐.๒๐ ๐.๐๖	๑๐.๒๕ ๐.๐๖	๑๐.๓๐ ๐.๐๖	๑๐.๓๖ ๐.๐๖	๑๐.๔๑ ๐.๐๖	๑๐.๔๖ ๐.๐๖	๑๐.๕๑ ๐.๐๖	๑๐.๕๖ ๐.๐๖	๑๐.๖๑ ๐.๐๖

ปี ประเทศ	ล้านคน									
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
ฝรั่งเศส	๕๑.๙๐ ๐.๕๕	๕๒.๑๕ ๐.๘๘	๕๒.๕๘ ๑.๓๒	๕๓.๐๓ ๑.๙๖	๕๓.๔๘ ๒.๒๑	๕๓.๙๒ ๒.๖๕	๕๔.๓๖ ๓.๐๙	๕๔.๘๐ ๓.๕๓	๕๕.๒๔ ๓.๙๗	๕๕.๖๘ ๔.๔๑
เยอรมัน	๖๒.๕๗ ๐.๖๐	๖๓.๑๗ ๑.๒๐	๖๓.๗๗ ๑.๘๐	๖๔.๓๗ ๒.๔๐	๖๔.๙๗ ๓.๐๐	๖๕.๕๗ ๓.๖๑	๖๖.๑๗ ๔.๒๑	๖๖.๗๗ ๔.๘๑	๖๗.๓๗ ๕.๔๑	๖๗.๙๗ ๖.๐๑
อิตาลี	๕๔.๓๘ ๐.๓๗	๕๔.๗๕ ๐.๗๔	๕๕.๑๒ ๑.๑๑	๕๕.๔๙ ๑.๔๘	๕๕.๘๖ ๑.๘๕	๕๖.๒๓ ๒.๒๓	๕๖.๖๐ ๒.๖๐	๕๖.๙๗ ๒.๙๗	๕๗.๓๔ ๓.๓๔	๕๗.๗๑ ๓.๗๑
เนเธอร์แลนด์	๑๓.๓๔ ๐.๑๕	๑๓.๕๙ ๐.๓๐	๑๓.๖๕ ๐.๔๖	๑๓.๘๐ ๐.๖๑	๑๓.๙๕ ๐.๗๖	๑๔.๑๐ ๐.๙๑	๑๔.๒๕ ๑.๐๖	๑๔.๔๐ ๑.๒๑	๑๔.๕๕ ๑.๓๖	๑๔.๗๐ ๑.๕๑
อังกฤษ	๕๖.๓๓ ๐.๒๙	๕๖.๖๒ ๐.๕๘	๕๖.๙๑ ๐.๘๗	๕๗.๒๐ ๑.๑๖	๕๗.๕๐ ๑.๔๕	๕๗.๘๐ ๑.๗๕	๕๘.๑๐ ๒.๐๕	๕๘.๔๐ ๒.๓๕	๕๘.๗๐ ๒.๖๕	๕๙.๐๐ ๒.๙๕
สวีเดน	๘.๑๖ ๐.๐๖	๘.๒๒ ๐.๑๒	๘.๒๘ ๐.๑๘	๘.๓๔ ๐.๒๔	๘.๔๐ ๐.๓๐	๘.๔๖ ๐.๓๖	๘.๕๒ ๐.๔๒	๘.๕๘ ๐.๔๘	๘.๖๔ ๐.๕๔	๘.๗๐ ๐.๖๐
สวีตเซอร์แลนด์	๖.๕๕ ๐.๐๕	๖.๕๖ ๐.๑๕	๖.๖๐ ๐.๒๐	๖.๖๘ ๐.๒๘	๖.๗๕ ๐.๓๕	๖.๘๓ ๐.๔๓	๖.๙๑ ๐.๕๑	๖.๙๘ ๐.๖๐	๗.๐๖ ๐.๖๘	๗.๑๐ ๐.๗๒
แคนาดา	๕.๐๐ ๐.๐๓	๕.๐๓ ๐.๐๗	๕.๐๗ ๐.๑๐	๕.๑๐ ๐.๑๔	๕.๑๔ ๐.๑๘	๕.๑๗ ๐.๒๑	๕.๒๑ ๐.๒๕	๕.๒๔ ๐.๒๘	๕.๒๘ ๐.๓๒	๕.๓๑ ๐.๓๕
ออสเตรเลีย	๗.๕๘ ๐.๐๓	๗.๕๒ ๐.๐๗	๗.๕๕ ๐.๑๐	๗.๕๘ ๐.๑๔	๗.๖๒ ๐.๑๘	๗.๖๕ ๐.๒๑	๗.๖๘ ๐.๒๔	๗.๗๑ ๐.๒๗	๗.๗๔ ๐.๓๐	๗.๗๗ ๐.๓๓

ประเทศ	ปี									
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
นอร์เวย์	๓.๕๘	๔.๐๒	๔.๐๕	๔.๐๙	๔.๑๒	๔.๑๖	๔.๑๙	๔.๒๓	๔.๒๖	๔.๓๐
ฮ่องกง	๐.๐๓	๐.๐๓	๐.๑๐	๐.๑๕	๐.๑๗	๐.๒๑	๐.๒๕	๐.๒๘	๐.๓๑	๐.๓๕
พม่า	๒๕.๔๐	๒๕.๕๒	๒๕.๕๓	๒๕.๕๕	๒๖.๐๓	๒๖.๑๐	๒๖.๑๕	๒๖.๒๐	๒๖.๒๕	๒๖.๓๐
อินเดีย	๕๕๖.๐๒	๕๕๕.๐๓	๕๕๔.๑๒	๕๕๓.๑๓	๕๕๒.๑๔	๕๕๑.๑๕	๕๕๐.๑๖	๕๔๙.๑๗	๕๔๘.๑๘	๕๔๗.๑๙
เขมร	๓.๐๙	๓.๒๒	๓.๓๖	๓.๕๐	๓.๖๓	๓.๗๗	๓.๙๑	๔.๐๔	๔.๑๘	๔.๓๒
เกาหลี	๑๕.๕๓	๑๕.๖๑	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖	๑๕.๖๖
เวียดนาม	๑๕.๑๓	๑๕.๖๐	๑๖.๐๓	๑๖.๔๖	๑๖.๘๙	๑๗.๓๒	๑๗.๗๕	๑๘.๑๘	๑๘.๖๑	๑๙.๐๔
ปากีสถาน	๑๓๖.๒๓	๑๓๕.๕๑	๑๓๕.๕๖	๑๓๕.๖๐	๑๓๕.๖๔	๑๓๕.๖๘	๑๓๕.๗๒	๑๓๕.๗๖	๑๓๕.๘๐	๑๓๕.๘๔
อิหร่าน	๓๐.๒๖	๓๑.๐๓	๓๑.๘๐	๓๒.๕๗	๓๓.๓๔	๓๔.๑๑	๓๔.๘๘	๓๕.๖๕	๓๖.๔๒	๓๗.๑๙

ปี ประเทศ	ปี									
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๒๒	๒๕๒๓	๒๕๒๔
อิสราเอล	๓.๐๖	๓.๑๔	๓.๒๒	๓.๒๙	๓.๓๗	๓.๔๔	๓.๕๒	๓.๕๙	๓.๖๗	๓.๗๔
	๐.๐๘	๐.๑๕	๐.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๘	๐.๔๕	๐.๕๓	๐.๖๐	๐.๖๘	๐.๗๖
ไต้หวัน	๑๔.๖๕	๑๔.๙๗	๑๕.๓๐	๑๕.๖๒	๑๕.๙๔	๑๖.๒๖	๑๖.๕๘	๑๖.๙๐	๑๗.๒๒	๑๗.๕๕
	๐.๓๒	๐.๖๔	๐.๙๖	๑.๒๘	๑.๖๑	๑.๙๓	๒.๒๕	๒.๕๗	๒.๘๙	๓.๒๑

- ๑/ จำนวนประชากรช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๒๔ ที่ได้จากการพยากรณ์โดยใช้แนวโน้มต้นแปรตามเวลา (Time Trend)
- ๒/ จำนวนประชากร ที่เป็นผลต่างระหว่างจำนวนประชากรในแต่ละปีที่พยากรณ์ได้ในช่วงปี ๒๕๑๕ - ๒๕๑๘ กับ จำนวนประชากรที่พยากรณ์ได้ในปี ๒๕๑๘

ภาคผนวก ข

นโยบายการคุ้มครองอุตสาหกรรมหรือการจำกัดการนำเข้าในประเทศผู้ซื้อ

การพยากรณ์ขนาดของอุปสงค์สินค้าอุตสาหกรรมส่งออกดังกล่าวข้างตน จะทำการพยากรณ์โดยสมมุติฐานว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความสะดวก หรือ สภาพในการเข้าถึงตลาด (Market Access) ผู้เขียนมีความเห็นว่าเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะมีการศึกษาสำรวจเกี่ยวกับโครงสร้างของสิ่งกีดขวางทางการค้าต่าง ๆ (Trade Barriers) ทั้งที่เป็นภาษี (Tariff) และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการส่งออก (Non-Tariff Barriers) ในประเทศผู้ซื้อ

แม้ว่าในทางทฤษฎีเศรษฐกิจระหว่างประเทศ Adam Smith เป็นผู้สนับสนุนว่านโยบายการค้าเสรีจะเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจในลักษณะที่ส่งเสริมให้เกิดสภาพของการได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (Principle of Comparative Advantage) ก็ตาม แต่ในด้านความเป็นจริง ประเทศส่วนใหญ่ในโลกพยายามใ้นโยบายที่กีดกันด้านการค้าไม่มากนัก โดยพยายามวางเหตุผลต่าง ๆ ในการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศ เช่น ปัญหาการขาดดุลการค้า และดุลการชำระเงิน การส่งเสริมอุตสาหกรรมเริ่มต้น (Infant Industry) ภายในประเทศ ความต้องการยกระดับรายได้ของประชากร และเหตุผลเพื่อเพิ่มจัดหาการทำงานภายในประเทศ เป็นต้น ทำให้ประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันมีได้ดำเนินนโยบายการค้าเสรีเต็มที่ การเก็บภาษีอากรเพื่อคุ้มครองการผลิตสินค้าในต่างประเทศ ตลอดจนการควบคุมการนำเข้า ล้วนเป็นสิ่งที่แต่ละประเทศนำมาใช้อย่างกว้างขวาง แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศต่าง ๆ หลายประเทศได้พยายามหาทางลดอากรสินค้าเข้า เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้านระหว่างประเทศเป็นไปได้สะดวกยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อขจัดสิ่งกีดขวางทางการค้า (Trade Barriers) ให้เหลือน้อยลง เป็นต้นว่าการที่ประเทศต่าง ๆ ได้ทำข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยความตกลงการค้าและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade, GATT) และขณะนี้มีแนวโน้มที่จะให้การค้าเสรีภายในกลุ่ม

มากขึ้น มีการรวมกลุ่มกันระหว่างประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อจัดตั้งตลาดรวม (Common Market) เช่น ในกรณีที่ ๘ ประเทศในยุโรป คือ เยอรมันนี ฝรั่งเศส อิตาลี เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบอร์ก อังกฤษ เดนมาร์ก และไอร์แลนด์ ได้รวมกันจัดตั้ง European Economic Community หรือสมาคมเศรษฐกิจแห่งยุโรปขึ้น โดยมีหลักการของประชาคมว่า ไม่มีการเก็บภาษีศุลกากรระหว่างกัน สินค้าจากประเทศสมาชิกอาจจะส่งออกหรือนำเข้าระหว่างกันได้โดยเสรีทุกประเทศ จะใช้ระบบจัดเก็บภาษีลดจนนโยบายการค้าเดียวกัน ในการทำการค้ากับประเทศอื่น ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจร่วมกันในด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม และการขนส่ง ยกเลิกการกีดกันความเคลื่อนไหวของการลงทุน และคนงานระหว่างประเทศ ประโยชน์ที่สมาชิกในตลาดรวมจะได้รับคือ ประโยชน์ของการแบ่งงานระหว่างประเทศ และนโยบายการค้าเสรีในปัจจุบัน ตลาดรวม เป็นกลุ่มประเทศที่มีความสำคัญในด้านการค้าระหว่างประเทศมากที่สุดของโลก

ประเทศต่าง ๆ หลายประเทศพยายามที่จะให้นโยบายการค้าระหว่างประเทศ เป็นไปอย่างเสรีมากขึ้น แม้ว่าในขณะนี้จะถือนโยบายการค้าเสรีกันทุกประเทศไม่ได้ แต่ก็ได้พยายามรวมกลุ่ม และมีข้อตกลงร่วมกันในการให้นโยบายการค้าเสรีระหว่างกันใหม่มากที่สุด ทั้งในประเทศที่พัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนา

สภาพในการเข้าถึงตลาด (Conditions of Access)

ในการศึกษาถึงขนาดหรือปริมาณความต้องการตลาดสินค้าอุตสาหกรรมส่งออก ตลอดจนสู่ทางที่ประเทศไทยจะขยายปริมาณการส่งออกสินค้าแต่ละประเภทนี้ จำเป็นจะต้องศึกษาถึงระบบตลาดในประเทศผู้ซื้อ นั่นคือ จำเป็นต้องทราบถึงสภาพของการเข้าถึง (Conditions of Access) ในตลาดนั้นเสียก่อน เนื่องจากแต่ละประเทศ หรือในแต่ละตลาดจะมีความแตกต่างกันในค่านี และควรจะทราบว่าตลาดที่เราจะส่งสินค้าไป จำหายนันเป็นสมาชิกของ GATT หรือไม่ คือยอมในหลักการความเสมอภาคในการเก็บภาษีสินค้าเราจากสินค้าที่มาจากต่างประเทศต่าง ๆ (Most-Favoured Nations Treatment) เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศที่มีข้อตกลงลดภาษีนำเข้าเป็นพิเศษ คือ เฉพาะประเทศในกลุ่ม (Preference - Area), เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศที่มีการค้าโดยเสรี (Free Trade Area) หรือเป็นสมาชิกกลุ่มตลาดรวม (Common Market) ซึ่งใช้อัตราภาษีอัตราเดียวกัน สำหรับสินค้าจากประเทศนอกกลุ่มหรือไม่ ควรได้มีการเปรียบเทียบระหว่างแต่ละตลาด

เราจะเข้าไปสู่ตลาดใต้ง่ายที่สุด

ความยากง่ายของการเข้าถึงตลาดต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับกฎข้อบังคับ และ นโยบายการค้าของแต่ละประเทศ ซึ่งในที่นี้จะได้อธิบายถึงนโยบายการค้าหรืออุปสรรคในการเข้าถึงตลาดต่างประเทศ บางประเภททั้งที่เป็นภาษีและสิ่งกีดกันอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษีโดยสังเขป

๑. ภาษีศุลกากร (Tariff)

ผลทางการคุ้มครองของภาษีในประเทศพัฒนาและประเทศกลุ่มอาเซียน

(Tariff Protection in Developed and ASEAN Countries)

โดยปกติวัตถุประสงค์ของการตั้งกำแพงภาษีนี้นักก็เพื่อเป็นการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศที่รัฐบาลต้องการส่งเสริม เช่น อุตสาหกรรมที่เพิ่งริเริ่มดำเนินการ (Infant Industry) และจุดประสงค์ประการหนึ่งของภาษี ก็คือ เพื่อนำรายได้ให้แก่รัฐ แต่ในประเทศต่าง ๆ มักจะให้ความสนใจต่อภาษีที่มีจุดประสงค์ เพื่อการคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศมากกว่า และลักษณะของการคุ้มครองนั้นจะแตกต่างกันไปในระหว่างประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนา จะมีลักษณะเหมือนกันอยู่ประการหนึ่ง คือ โครงสร้างทางภาษี หรือ ความสูงต่ำของกำแพงภาษี จะลดหลั่นตามขั้นตอนของกระบวนการผลิต คือ ภาษีสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้าย มักจะตั้งกำแพงภาษีสูงกว่าสินค้าขั้นกลาง (Intermediate Goods) สำหรับวัตถุดิบที่เป็นปัจจัยในการผลิตนั้น จะเก็บภาษีในอัตราต่ำกว่าปกติ หรืออาจไม่มีการเก็บภาษีเลย โครงสร้างทางภาษีในลักษณะนี้ จะมีผลต่อการคุ้มครองอุตสาหกรรมอย่างแท้จริง (Effective Protection) สูง สำหรับกรณีของประเทศในกลุ่มเอเซีย เช่น ฟิลิปปินส์ หรือประเทศไทยจะมีการตั้งกำแพงภาษีสูงในเกือบทุกรายการสินค้า การตั้งอัตราภาษีแตกต่างกันตามขั้นตอนการผลิตอยู่บ้างเหมือนกัน แต่มีลักษณะไม่เป็นระบบ และไม่มีความสม่ำเสมอ ถ้าหากจะมีการเก็บภาษีสำหรับสินค้าที่เป็นพวก Intermediate ค่ากว่าสินค้าขั้นสุดท้าย ก็เพื่อเป็นสิ่งจูงใจแก่ผู้ลงทุนที่จำเป็นต้องสั่งสินค้าทุน อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นสินค้า Intermediate มาจากต่างประเทศ หรือหากมีการตั้ง อัตราภาษีสูงกับสินค้าฟุ่มเฟือย ก็เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ

ข้อโต้แย้งที่มีต่อโครงสร้างภาษีของประเทศพัฒนาแล้ว ในลักษณะดังกล่าวก็คือ เป็นการกีดกันการขยายตัวการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศกำลังพัฒนา ทำให้เป็นความยุ่งยากแก่ประเทศกำลังพัฒนาที่จะเข้าไปสู่ตลาดประเทศพัฒนาแล้ว เนื่องจากภาษีจะทำให้สินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดประเทศพัฒนาแล้วมีราคาสูง

การเก็บภาษีสูงตามขั้นของการผลิต (Escalation) นั้น จะแสดงได้ในตารางที่ ๑ ซึ่งจะเห็นได้ว่าสำหรับผลิตภัณฑ์ฝ้ายทอ (Cotton Textile) กลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิกตลาดรวมยุโรป (EEC) จะไม่มีการเก็บภาษีสำหรับฝ้ายดิบ (Raw Cotton) เลย แต่จะเก็บภาษีสำหรับใยฝ้าย (Yarn) ๘% และเก็บภาษีสำหรับผ้าฝ้ายที่ทอเป็นผืนแล้วในอัตรา ๑๙% และสำหรับสินค้าอื่นก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๑

อัตราภาษีสินค้าเข้า (Ad valorem) แยกตามรายการสินค้าและชั้นของกระบวนการผลิต
ในปี ๑๙๖๓ ของประเทศพัฒนาบางประเทศ

รายการสินค้า ๑/	ประเทศในกลุ่ม ตลาดรวมยุโรป	ประเทศ อังกฤษ	ประเทศ สหรัฐอเมริกา
<u>ผ้าฝ้าย</u>			
ฝ้ายดิบ	-	-	-
ใยฝ้าย	๘	๘	๑๔
ผ้าฝ้ายทอ	๑๗	๑๘	๒๐
<u>ปอ</u>			
ปอดิบ	-	-	-
เยื่อปอ	๑๐	๑๓	๒๐
ปอที่ทอแล้ว	๒๓	๒๐	๑๖
<u>หนังและผลิตภัณฑ์หนัง</u>			
หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก	-	-	-
ประติมากรรมหนัง	๗	๑๓	๑๐
รองเท้าหนัง	๑๖	๑๔	๑๕
<u>ไม้</u>			
ไม้แผ่นหยาบ	-	-	-
ไม้เลื่อยตามยาว	-	-	-
ไม้เนื้อแข็ง	๑๐	๑๐	๑๐
ไม้อัด	๑๕	๒๐	๒๕

๒/ รายการสินค้าอุตสาหกรรมจะจัดเรียงตามลำดับความสำคัญของการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา

เหล็ก, เหล็กกล้า			
สินแร่เหล็ก	-	-	-
เหล็กหล่อ, เหล็กแท่ง	๗	๑๑	๕
เหล็กหรือเหล็กกล้าทำเป็นสิ่งของ	๕	๑๔	๑๐
ท่อเหล็กและเหล็กกล้า	๑๔	๑๕	๑๐
ใย และกามมะพร้าว			
กามมะพร้าว	-	-	-
ใยมะพร้าว	-	๑๐	-
ท่อเป็นเส้น	๒๐	๒๐	๑๒

แหล่งที่มา United Nations, Proceeding of the United Nations Conference on Trade and Development, Geneva. 23 March - 16 June 1964, Volume IV, Trade in Manufactures, (New York, United Nations 1964) P10

ข้อมูลการประมาณการผลการคุ้มครองที่แท้จริงของประเทศกลุ่มอาเซียนหายาก ดังนั้น จึงต้องสำรวจคู่อัตรการคุ้มครองผิวเงินที่มคอสินค้าในขั้นสุดท้าย และจะสำรวจศึกษาถึงอัตรการคุ้มครองที่แท้จริง เฉพาะบางประเทศที่มีข้อมูลปรากฏอยู่เท่านั้น

๑) การคุ้มครองโดยผิวเงิน (Nominal Protection)^{๒/}

ในขั้นแรกจะพิจารณาดังอัตรการคุ้มครองโดยผิวเงินของภาษามคอสินค้าอุปโภคบริโภค ขั้นสุดท้ายในแต่ละประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงระดับความยากง่ายที่ผู้ส่งออกจะประสบในกรณีที่พยายามจะเข้าไปถึงตลาดเหล่านี้สำหรับสินค้าแต่ละหมวด แต่ในขั้นนี้จะให้ความสนใจเป็นพิเศษเฉพาะสินค้าในหมวด ๒ คือสินค้าอุตสาหกรรมที่จำแนกตามวัตถุประสงค์ที่ใช้วิธีการที่ง่ายที่สุดในการพิจารณาดังความยากง่ายของการเข้าถึงตลาด คือ การจกคั่นคัมตามความสูงค่าของกำแพงภาษี ทั้งนี้ โดยให้ประเทศที่มีกำแพงภาษีสูงสุดจะถือเป็นอันดับที่ ๑ ถ้ากำแพงภาษีสูงในอันดับรองลงมาถือเป็นอันดับที่ ๒ ซึ่งจะแสดงให้เห็น ดังตารางต่อไปนี้

๒/ เป็นการคุ้มครองทางภาษาคำนี้เฉพาะผลของภาษามคอสินค้าเพื่อบริโภคขั้นสุดท้าย (Final Goods) มีค่าคำนึงถึงผลของภาษาคำนี้ตามขั้นของกระบวนการผลิต ซึ่งเรียกว่าการคุ้มครองภาษามแท้จริง (Effective Tariff)

ตารางที่ ๒

ลำดับความสูงของอัตราการคุ้มครองทางภาษีโดยผิวเงิน (Nominal Rate) ในประเทศ
อาเซียนและประเทศกำลังพัฒนาบางประเทศ ในปี ๑๙๗๒

ประเทศ	หมวดสินค้า SITC					
	ทุกหมวด	SITC 0	SITC 5	SITC ๖/ ๓/	SITC 7	SITC 8
มาเลเซีย	๓	๕	๖	๖	๑๐	๙
ฟิลิปปินส์	๑	๑	๒	๑	๑	๑
สิงคโปร์	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๙	๑๐
ไทย	๒	๓	๑	๒	๒	๒
ออสเตรเลีย	๓	๒	๓	๓	๓	๓
เคนมาร์ก	๙	๙	๙	๙	๖	๖
เยอรมัน	๔	๖	๔	๖	๔	๖
ญี่ปุ่น	๔	๔	๔	๔	๔	๔
สวีเดน	๙	๙	๙	๙	๖	๙
สหรัฐอเมริกา	๖	๖	๖	๔	๙	๔

ที่มา Udom Kerdpibule : Trends in Manufactured Exports in Southeast Asian Countries, paper prepared for the IBRD Staff, January 1973, p. 49

๓/ SITC หมวด ๖ ไม่รวมอุตสาหกรรมพวกโลหะ (Base Metals)

เมื่อพิจารณาการคุ้มครองโดยผิวเงินของภาษีตามตารางที่ ๒ ปรากฏว่า ฟิลิปปินส์ เป็นประเทศในกลุ่มอาเซียนที่เข้าถึงยากที่สุด เพราะมีอัตราภาษีสูงสุด ส่วนประเทศที่เข้าถึงง่าย คือ สิงคโปร์ และ ส่วนประเทศพัฒนาคือ สวีเดน สำหรับกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ประเทศออสเตรเลีย มีการคุ้มครองโดยผิวเงินของภาษีในอัตราสูง รองลงมาคือ ญี่ปุ่น สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมในหมวด ๖ ซึ่งวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ได้แบ่งเป็นพิเศษ ก็มีลักษณะไม่ต่างไปจากหมวดอื่น ๆ คือ ฟิลิปปินส์ เป็นตลาดที่เข้าถึงได้ยากในอาเซียน และสิงคโปร์, มาเลเซียเข้าถึงง่าย และประเทศพัฒนาแล้ว ออสเตรเลียเป็นตลาดที่เข้าถึงยากที่สุด ในการที่จะส่งสินค้าอุตสาหกรรมไปจำหน่าย โดยเฉพาะพวกอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (Resource - Based Industries) ถ้าหากมีการลดอัตราภาษีการนำเข้าของประเทศออสเตรเลียได้สำเร็จก็จะเป็นการเพิ่มตลาดสำคัญให้แก่ประเทศไทย ทั้งนี้ เนื่องจากออสเตรเลียกับไทยมีสภาพของทรัพยากรที่จะใช้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมแตกต่างกัน

๒) การคุ้มครองทางภาษีที่แท้จริง (Effective Protection)

ข้อมูลการคุ้มครองทางภาษีที่แท้จริง ของประเทศในกลุ่มอาเซียนจะมีปรากฏอยู่เพียง ๒ ประเทศ คือ ฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย สำหรับประเทศพัฒนาแล้วนั้น ข้อมูลค่านี้นั้นไม่ค่อยทันสมัยนัก แต่คาดว่า โครงสร้างทางภาษีของประเทศเหล่านั้นในระยะหลังมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเท่าใดนัก เราสามารถพิจารณาถึงความยากง่ายในการเข้าถึงตลาด เมื่อการคุ้มครองทางภาษีที่แท้จริง โดยการจัดอันดับเช่นเดียวกับกรณีการคุ้มครองทางภาษีแบบผิวเงินได้เช่นกัน จากตารางต่อไปนี้ (ตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓

ลำดับความสูงของการคุ้มครองที่แท้จริงของภาษีในประเทศกลุ่มอาเซียน และประเทศพัฒนาแล้ว ๑๙๗๑

ประเทศ	หมวดสินค้า	SITC ทุกหมวด	SICT ๐	SICT ๕	SICT ๖	SICT ๘
มาเลเซีย		(n.a.)	๘	(n.a.)	๒	(N.A.)
ฟิลิปปินส์		"	๑	"	๑	"
สิงคโปร์		"	(n.a.)	"	(n.d.)	"
ไทย		"	"	"	"	"
ออสเตรเลีย		"	"	"	"	"
เคนมาร์ก		"	"	"	"	"
เยอรมัน		"	๓	"	๘	"
ญี่ปุ่น		"	๒	"	๓	"
สวีเดน		"	๕	"	๕	"
สหรัฐอเมริกา		"	๖	"	๖	"

ที่มา Udom Kerdpihule : Trend in Manufactured Exports in Southeast Asia Countries, paper prepared for the IBRD Staff, January 1973.

p. 51

จากตารางที่ ๓ เมื่อพิจารณาถึงการคุ้มครองที่แท้จริงก็จะปรากฏว่า ฟิลิปปินส์ เป็นประเทศที่ได้รับการคุ้มครองจากภาษีสูงสุด และในระหว่างกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว ญี่ปุ่น และเยอรมัน เป็นประเทศที่มีการคุ้มครองโดยภาษีสูงสำหรับอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกานั้นได้รับการคุ้มครองน้อยโดยภาษี

เมื่อพิจารณาจากการคุ้มครองโดยภาษีทั้งที่เป็นการคุ้มครองโดยฉ้อฉล และการคุ้มครองที่แท้จริง แล้วจะไ้ผลสรุปที่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

๑) อุตสาหกรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะประเทศก๊อพัฒนา มักจะได้รับการคุ้มครองโดยภาษี ในอัตราที่สูงกว่าประเทศพัฒนาแล้ว

๒) ประเทศพัฒนาแล้วที่ภาษีก่อนขางสูง คือ ประเทศออสเตรเลีย และญี่ปุ่น ซึ่งสองประเทศนับเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญหรือเป็นลูกค้าสำคัญของไทย นอกจากนั้นทั้ง ๒ ประเทศอยู่ใกล้ซีกอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนมีความเจริญทางด้านรายได้ในอัตราที่รวดเร็ว

๓) สินค้าอุตสาหกรรมที่อยู่ในความสนใจของประเทศกลุ่มอาเซียน เช่น พวกอุตสาหกรรมพื้นฐาน และอุตสาหกรรมเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ตลาดที่ได้รับการคุ้มครองมากที่สุดคือ ฟิลิปปินส์ และตลาดที่การคุ้มครองน้อยที่สุดคือ สวีเดน และสิงคโปร์

๒. สิ่งกีดกั้นทางการค้าที่มิใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers)

นอกจากมาตรการทางศานาภาษีกังกล่าวแล้ว ประเทศพัฒนาทั้งหลายยังมีจำกัดปริมาณการนำเข้าอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษีกหรือที่เรียกว่า (Non-Tariff Barriers) มาตรการประเภทนี้มีความสำคัญมากในหมู่ประเทศพัฒนาแล้ว และสำคัญยิ่งกว่าภาษีกในการกีดกั้นสินค้าเข้าที่มาจากประเทศกำลังพัฒนา และสิ่งกีดกั้นอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษีกนั้น เป็นสิ่งที่ตลาดหรือเอาชนะได้ยาก นอกจากนั้นยังทำให้ประเทศกำลังพัฒนาต้องประสบความเสียหายเปรียบอื่นเนื่องมาจากสิ่งกีดกั้นเหล่านี้และก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำ (Discriminate) ทางการค้ามากกว่าการภาษีก

สำหรับคำจำกัดความของสิ่งกีดกั้นทางการค้าที่มิใช่ภาษีก (Non-Tariff Barriers) นั้น Robert E. Baldwin ได้ให้ไว้ว่า หมายถึงมาตรการต่าง ๆ ที่อาจจะมาจากรัฐบาล หรือเอกชนซึ่งมีผลต่อการค้าสินค้า บริการ หรือพยากรระหว่างประเทศในลักษณะนี้ทำให้สินค้า บริการและพยากรต่าง ๆ มีกจรกระจาย (Allocate) ในแบบที่เป็นการลดรายได้ของโลก (Potential Real World income) ส่วน U.N. นั้นได้ให้คำจำกัดความ

๘/ ประเภทของมาตรการทางการค้าที่มิใช่ภาษีก คุ้ได้จากภาคผนวก ง.

๙ Robert E. Baldwin, Non-Tariff Distortion of International Trade, (Washington, DC. The Brookings Institution, 1970), P 40.

ไว้^{๒/} หมายถึงสิ่งกีดกันอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษีคือ รวมกฎระเบียบ กฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดขึ้น นอกเหนือจากภาษี ให้เป็นเครื่องมือในการ กีดกันการนำเข้าสินค้าโดยไม่รวมสิ่งกีดกันอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการดำเนินงานของบริษัทต่าง ประเทศหรือเอกชนผู้ผูกขาดกิจการบางประเภท

มาตรการหรือสิ่งกีดกันทางการค้าที่นอกเหนือจากภาษีนี้นั้นมีอยู่หลายมาตรการด้วยกัน แต่ในที่นี้จะขออธิบายถึงเฉพาะมาตรการที่สำคัญ และมีการใช้กันอย่างกว้างขวาง ซึ่งได้แก่ โควตา

๒. โควตา (Quota) เป็นการควบคุมการค้าอีกวิธีหนึ่ง โดยจะ กำหนดว่าสินค้าเข้าบางกลุ่มจะเข้ามาในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งได้มากน้อยเท่าใด ปริมาณที่ กำหนดอาจจะเป็นมูลค่าหรือปริมาณก็ได้ ในทางปฏิบัติถ้าต้องการผลที่แน่นอนต้องกำหนดมูลค่า ซึ่งทำได้โดยการออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ส่งสินค้าเข้า

มีโควตาอีกแบบหนึ่งเรียกว่า Tariff Quota ซึ่งมีลักษณะต่าง ไปจากโควตาโดยทั่วไป โควตาโดยทั่วไปมักจะกำหนดมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าสูงสุดที่จะส่ง เข้ามาหรือส่งออกไป แต่หากเป็น Tariff Quota แล้วหมายถึงถ้าการส่งสินค้าเข้าหรือ การส่งออกมีปริมาณหรือมูลค่าเกินกว่าปริมาณหรือมูลค่าที่กำหนดไว้แล้ว จะต้องเสียภาษีสูงขึ้นกว่า เดิมนั่นเอง

สิ่งกีดกันทางการค้าอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษีในประเทศพัฒนา (Non-Tariff Protection in Developed Countries)

ข้อมูลเกี่ยวกับ Non-Tariff Barriers ของประเทศพัฒนาปรากฏ อยู่ในบางประเทศ สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนไม่มีข้อมูลในเรื่องนี้ การขาดแคลนข้อมูลใน เรื่องนี้ ของประเทศกลุ่มอาเซียน จะไม่มีปัญหาแก่ประการใด ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศกลุ่มอาเซียน

^{๒/} UN. ... Cp Cit., pp 14-15

ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับการคุ้มครองโดยใช้นาฬิกาทางภาษามากกว่าการคุ้มครองในรูปแบบอื่น ๆ ราย
ได้จากภาษีเป็นเหตุผลสำคัญของประเทศกลุ่มอาเซียน ส่วนประเทศพัฒนานั้น จะมีการคุ้มครอง
ในรูปแบบอื่น เช่น การจำกัดทางปริมาณ หรือ โควตา เป็นต้น ดังตารางแสดงดังต่อไปนี้
(ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔

จำนวนรายการสินค้าอุตสาหกรรม (No. of Manufacture Articles)^{๑/} ของ
ประเทศพัฒนาบางประเทศ ที่ต้องมีใบอนุญาตนำเข้าหรือโควตา ปี ๒๕๐๖

ประเทศ	ประเภทสินค้า				
	ผลิตภัณฑ์ หนังและยาง	ไม้คอร์ก และกระดาษ	ผลิตภัณฑ์ สิ่งทอ	เสื้อผ้า และรองเท้า	อุตสาหกรรม อื่น ๆ
เบนเนลักซ์	-	-	๕/	๕/	-
เยอรมันนี	๑	-	๒๔	๔	๑๐
อิตาลี	-	-	๕	๓	๓
ญี่ปุ่น	๕	๖	๕	๕	๑๔
อังกฤษ	-	-	๓	-	๒

ที่มา United Nations, Proceeding of the United Nations Conference on Trade and Development, Geneva 23 March - 16 June 1964, Volume IV, Trade in Manufactures, (New York : United Nations 1964), p. 15

- ๑/ จำนวน Articles หมายถึงจำนวนหรือประเภทของสินค้าในแต่ละอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดโควตา (Number Of Items Distinguished in the Sources Used)
- ๕/ สินค้าเข้าหลายรายการจากญี่ปุ่นขึ้นอยู่กับกำรจำกัดปริมาณหรือโควตา

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่าในบรรดาสินค้าที่ส่งออกศึกษา ประเทศ
 เบนเนลักซ์ และอังกฤษ มีการใช้นโยบายจำกัดการนำเข้าขนอย ส่วนเยอรมัน อิตาลี
 และญี่ปุ่น มีการจำกัดการนำเข้าอย่างกว้างขวาง ประเภทของสินค้าในแต่ละอุตสาหกรรม
 ที่ถูกจำกัดทางการนำเข้า จะมีจำนวนแตกต่างกันไป เช่น เยอรมันนี้ จะจำกัดการนำเข้า
 สินค้าสำคัญที่ส่งไปจากประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์สิ่งทอ จะถูกควบคุม ปริมาณ
 นำเข้าถึง ๕๔ รายการ สำหรับอิตาลี และญี่ปุ่นนั้นมีการจำกัดการนำเข้ากับสินค้าเหล่านั้นย
 อกว่าเยอรมันนี้ แต่อิตาลีและญี่ปุ่นจะจำกัดการนำเข้าสินค้าที่ไปจากประเทศพัฒนาด้วยกันเอง
 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง เยอรมันจะพยายามควบคุมสินค้าที่ไปจากประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานถูก
 ขณะที่อิตาลี และญี่ปุ่น จะควบคุมสินค้าเพื่อการผลิต (Producer Goods) จากประเทศพัฒนา
 แล้ว และบรรดาสินค้าที่ประเทศกำลังพัฒนาส่งออกนั้น สิ่งทอและพวกเสื้อผ้า จะได้รับผลกระทบ
 กระทบระเทือนจากการจำกัดทางปริมาณมากที่สุด เนื่องจากสัดส่วน (share) ของสินค้าประเภท
 นี้ที่ประเทศกำลังพัฒนาส่งออกไม่มีมาก จึงได้รับความกระทบระเทือนจากการควบคุมการนำ
 เข้าของประเทศพัฒนาแล้วมาก

สำหรับประเภทของมาตรการจำกัดการนำเข้าที่ประเทศพัฒนาแล้ว นำมาใช้กับ
 สินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งไปจากประเทศกำลังพัฒนามีในรูปแบบต่างๆ ดังที่จะแสดงในตารางต่อ
 ไปนี้

ตารางที่ ๕

ข้อจำกัดทางการค้าที่นอกเหนือจากภาษีของประเทศพัฒนาบางประเทศที่มีต่อการนำเข้า
สินค้าอุตสาหกรรม และกิ่งอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศกำลังพัฒนา ในปี ๒๕๐๖^{๕/}

ประเทศ	สินค้า	หนังสือศุลกากร	ผลิตภัณฑ์หนังสือศุลกากร	ฝ่ายต่อ	ผลิตภัณฑ์จากปอ	ซีเมนต์	หนังสือรับรอง
ออสเตรเลีย		--	--	--	--	--	--
ออสเตรีย		--	--	GQ*	GQ	--	GQ
แอมเนลักซ์		--	--	C	--	--	--
แคนาดา		--	--	--	--	--	--
เดนมาร์ก		--	--	C	R*	--	--
ฟินแลนด์		GQ*	GQ*	GQ*	GQ*	GQ	GQ
ฝรั่งเศส		--	BQ*	BQ*	BQ*	--	--
เยอรมัน		BQ*	--	BQ*	BQ*	--	--
อิตาลี		R	--	C	--	--	--
ญี่ปุ่น		R*	--	--	--	--	R
นิวซีแลนด์		GQ	R	GQ*	GQ*	GQ	R
นอร์เวย์		--	--	C	--	--	--
อังกฤษ		--	--	BQ	S	--	--
สหรัฐอเมริกา		--	--	BQ ^{๑/}	--	--	--

^{๑/} ที่มา United Nations, Proceeding of the United Nations Conference on Trade and Development, Geneva 23 March - 16 June 1964, Volume IV, Trade in Manufactures, (New York: United Nations 1964), p. 17

^{๕/} ตารางจะแสดงถึงการเจรจา GATT Contracting Parties และ Associate Countries และสินค้าที่แสดงได้จากการสำรวจโดย GATT Committee III

^{๑/} ข้อจำกัดที่เป็นผลของ The Long - Term Cotton Textiles Arrangement

สัญลักษณ์ที่ใช้

- GG = โควตาการนำเข้าสินค้าที่ใช้ทั่วโลก และเป็นโควตาที่มีการประกาศให้ทราบทั่วไป
(Global quota where restriction applies to goods of most, if not all countries and where the amount of the quota is published)
- BQ = โควตาที่กำหนดขึ้นระหว่างประเทศที่มาร่วมตกลงกัน
(Bilateral quotas where an individual quota of a fixed amount has been agreed with the supplier country)
- R = การจำกัดทางปริมาณ ที่มีได้มีการระบุไว้แน่ชัด และใช้ได้สำหรับสินค้าเข้าจากทุกประเทศ
(Import Restriction, unspecified, applied to import from all sources)
- S = การค้าของรัฐ หรือการค้าที่ผูกขาด
(State trading or trading by the authorized monopoly)
- * = ข้อจำกัดที่ใช้กับสินค้า สินค้าบางรายการ
(Restriction is applicable only to part of item in question)
- C = โควตาที่ใช้กับสินค้านำเข้าที่มาจากประเทศญี่ปุ่น
(Quota restriction applied to import from Japan)
- จากตารางที่ ๕ เป็นการสรุปสิ่งที่เกิดขึ้นทางการค้าที่มีใช้ภายใน (Non - Tariff

Import Restriction ในประเทศพัฒนาที่มีต่อสินค้าอุตสาหกรรมบางชนิด ซึ่งสินค้าอุตสาหกรรมและสิ่งทออุตสาหกรรมเหล่านี้ GATT ได้สำรวจว่าเป็นสินค้าสำคัญของประเทศกำลังพัฒนาจะเห็นว่าหลายประเทศได้มีนโยบายจำกัดสินค้าประเภทสิ่งทอมากกว่าสินค้าประเภทอื่นๆ รองลงไปคือผลิตภัณฑ์อุปโภค และอุตสาหกรรมที่มีการจำกัดการนำเข้าอันยี่สิบคือ ซีเมนต์ อนึ่งเมื่อพิจารณาจากรายการที่ ๕ จะเห็นว่าประเทศออสเตรเลียไม่มีการจำกัดการนำเข้าประเภท Non-Tariff สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมทั้ง ๒ รายการดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากประเทศออสเตรเลียไปเน้นหนักนโยบายทางภาษี (Tariff) และประเทศที่มีการใช้มาตรการกีดกันการค้าประเภทนี้มากที่สุดคือสินค้าอุตสาหกรรม ไคแก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน และนิวซีแลนด์ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งกีดกันทางการค้าเหล่านี้ได้รับการต่อรองให้ลดลงไปโดย GATT จะช่วยให้การค้าเสรีมากขึ้น ผลงานของ GATT ในระยะต่อไปคงจะทำให้ประเทศพัฒนาแล้วทั้งหลายลดการใช้มาตรการการค้าที่เคร่งครัดกับการนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมที่ไปจากประเทศกำลังพัฒนาได้มากที่สุด

ตารางที่ ๖

สิ่งกีดกันอื่นๆ ที่นอกจากภาษีศุลกากรนำเข้า SITC แต่ละหมวดของประเทศพัฒนาบางประเทศ. ๒๕๑๘

ประเทศ	หมวดสินค้า	SITC 0	SITC 5	SITC 6 ^{๑๑/}	SITC 7 ^{๑๒/}	SITC 8 ^{๑๓/}
ออสเตรเลีย		-	(n.a.)	GQ	-	-
แคนาดา		LL, GQ	"	BQ, LL	BQ	BQ
เยอรมนี		BQ, GQ DL	"	BQ, LL DL, XR, GQ	BQ, GQ	BQ
ญี่ปุ่น		DL	"	DL, BQ	-	DL
สวีเดน		-	"	BQ	BQ	BQ
สหรัฐอเมริกา		-	"	XR ^{๑๔/}	-	-

ที่มา Udom Kerdpihule : Trend in Manufactured Exports in Southeast Asian Countries, paper prepared for Staff of IBRD, January 1973

^{๑๑/} ส่วนใหญ่ได้แก่สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์สิ่งทอ

^{๑๒/} ไม้ ของมีคม และ

^{๑๓/} พวกรองเท้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า

^{๑๔/} ฝ้ายทอ

สัญญาการค้า

- BQ = โควตาที่กำหนดขึ้นระหว่างประเทศที่มารวมตกลงกัน
(Bilateral quotas where an individual quota of a fixed amount has been agreed with the supplier country)
- GQ = โควตาการนำเข้าสินค้าที่ไร้ทั่วโลก และเป็นโควตาที่มีการประกาศให้ทราบทั่วไป
(Global quota where restriction applies to good of most, if not all, countries and where the amount of quota is published)
- LL = การกำหนดให้มีใบอนุญาตการนำเข้า
(Liberal licensing where maintaining countries consider their licensing regime to be purely formal requirement involving no restrictions)
- DL = การออกใบอนุญาตในการนำเข้าโดยมีข้อเคลือบง่า ซึ่งรวมทั้งกรณีที่มีโควตาที่ไร้ทั่วโลกแต่ได้ประกาศเป็นการเปิดเผย
(Discretionary licensing, this include cases where global quota may have been established, but not published)
- XR = ข้อจำกัดในการส่งออก ที่มีการตกลงกับประเทศผู้ผลิต
(Export restraint agreement with supplier countries)

จากตารางที่ ๒ นั้นจะเป็นการพิจารณาสินค้าอุตสาหกรรมแต่ละพวก
 ประสบกับสิ่งกีดกั้นทางการค้าประเทศใดบ้าง
 ข้อมูลที่ปรากฏในตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมที่ได้รับการคุ้มครอง
 ในรูปการจำกัดทางปริมาณมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอ (ใน SITC หมวด ๒) ประเทศ
 พัฒนา จะมีการจำกัดทางปริมาณการนำเข้าสินค้านิกเดียว หรือ หลายชนิด นับตั้งแต่การ
 จำกัดทางปริมาณที่เคร่งครัดเพียงเล็กน้อย (Least Restrictive Bilateral Quota
 and Export Restraint) ไปจนถึงมาตรการที่เคร่งครัดมาก (Most Restrictive
 Bilateral Quota and Export Restraint) ออสเตรเลียมีการจำกัดทางปริมาณ

น้อยที่สุด ทั้งนี้เพราะ ให้ความสำคัญแก่มาตรการทางภาษีดังกล่าวแล้ว เยอรมันจะมีการ
จำกัดการนำเข้าอย่างเข้มข้น สำหรับอุตสาหกรรม สิ่งทอ และพวกเสื้อผ้า ชนสัตว์ รายการ
ที่สำคัญได้แก่ พวกผ้ายาย ปอ และพวกใยเทียม เป็นต้น

๓. อุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่อุปสรรคทางสถาบัน

(Non-Institutional Obstacles)

นอกจากภาษีและโควตาแล้วประเทศในกลุ่มอาเซียน ยังประสบกับอุปสรรคในรูป
อื่นๆ ที่สำคัญคือ ขาดความรู้ในเรื่องรสนิยมของผู้บริโภคในประเทศพัฒนาแล้ว และประสบกับ
การถูกแข่งขันกับสินค้าจากจีนบนดินแดนคินใหญ่ ในตลาดอาเซียน

จากรายงานรวมระหว่าง UNCTAD/GATT ชี้ให้เห็นว่าความต้องการต่อสินค้า
อุตสาหกรรมพื้นฐาน และสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้ส่วนประกอบของแรงงานมากของประเทศใน
เอเชีย ในตลาดประเทศใน Nordic จะมีค่อนข้างมาก นอกจากนี้ประสบปัญหาทางการ
ออกแบบสินค้า คุณภาพ และการบรรจุหีบห่อ ซึ่งไม่ตรงตามมาตรฐานที่ต้องการ ในบางกรณีจะ
ประสบปัญหา Marketing Network และปัญหาสินค้าไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย

สำหรับตลาดอาเซียน ประเทศที่ขอจำกัดทางการค้ามีน้อย ซึ่งได้แก่ ฮองกง
สิงคโปร์ นั้น สินค้าจากจีนบนดินแดนคินใหญ่เข้ามาแข่งขัน และครอบงำเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เนื่อง
จากสินค้าจากจีนมีราคาถูก โดยเฉพาะสำหรับสินค้าประเภท เนื้อกระป๋อง ผ้ายาย เครื่องมือ
ทางการเกษตร พัดลม จะเข้ามามีส่วนในตลาดถึง ๗๕% ฉะนั้นในการที่ประเทศใดในกลุ่ม
อาเซียน หรือประเทศไทยจะเข้าไปในตลาดอาเซียนจะต้องสามารถลดราคาสินค้าจนสามารถแข่ง
ขันกับสินค้าจากจีนบนดินแดนคินใหญ่ได้

ภาคผนวก ค

ตารางที่ ๑

๑๒๗

มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากรที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดทั้งหมดช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔

หน่วย: เซ็นต์

ปี	มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากร ๑/															ระดับรายได้ต่อหัวประชากร	ระดับราคา
	SITC ๖๑๑	SITC ๖๒๙	SITC ๖๓๑	SITC ๖๓๒	SITC ๖๔๒	SITC ๖๕๑	SITC ๖๕๒	SITC ๖๕๓	SITC ๖๕๕	SITC ๖๕๖	SITC ๖๖๑	SITC ๖๖๖	SITC ๖๖๗	SITC ๖๙๖	SITC ๖๙๗		
๒๕๐๕	.๐๑๖๘	.๐๐๓๖	.๐๑๒๐	.๐๑๓๕	.๐๐๑๐	.๐๐๖๒	.๐๐๖๖	.๐๙๐๑	.๐๐๐๖	.๐๐๐๒	.๑๕๗๖	.๐๐๑๒	.๑๓๓๒	.๐๑๗๕	.๐๐๘๙	๙๕,๕๓๓	๑๐๐
๒๕๐๖	.๐๑๓๕	.๐๐๕๒	.๐๐๗๘	.๐๑๕๒	.๐๐๐๙	.๐๐๐๙	.๐๐๒๑	.๑๑๓๕	.๐๐๒๗	.๐๓๕๘	.๑๑๕๐	.๐๐๒๐	.๐๙๙๒	.๐๑๒๒	.๐๐๑๙	๙๖,๙๖๙	๑๐๐
๒๕๐๗	.๐๐๘๙	.๐๐๕๒	.๐๐๓๑	.๐๑๙๒	.๐๐๑๐	.๐๐๑๓	.๐๐๕๓	.๑๑๘๐	.๐๐๑๖	.๐๐๖๐	.๐๘๓๙	.๐๐๑๗	.๑๓๗๖	.๐๑๗๕	.๐๐๓๗	๑๐๑,๙๖๑	๑๐๓
๒๕๐๘	.๐๑๒๑	.๐๐๕๘	.๐๐๑๘	.๐๑๑๙	.๐๐๐๙	.๐๐๐๒	.๐๐๑๓	.๐๙๒๕	.๐๑๐๘	.๐๑๓๓	.๐๘๕๖	.๐๐๑๗	.๑๕๒๓	.๐๐๘๖	.๐๐๓๕	๑๐๕,๑๗๐	๑๑๒
๒๕๐๙	.๐๐๗๘	.๐๐๕๗	.๐๐๐๗	.๐๑๓๙	.๐๐๐๘	.๐๐๕๑	.๐๐๖๓	.๐๐๘๗	.๐๐๐๙	.๐๒๖๙	.๐๑๓๗	.๐๐๑๗	.๒๓๑๕	.๐๑๐๑	.๐๐๓๗	๑๐๘,๕๘๓	๑๑๙
๒๕๑๐	.๐๑๐๕	.๐๐๖๘	.๐๐๐๘	.๐๓๕๒	.๐๐๐๗	.๐๐๗๕	.๐๑๖๖	.๑๐๗๖	.๐๐๒๓	.๐๓๕๗	.๐๐๐๗	.๐๐๑๖	.๒๘๓๘	.๐๑๓๐	.๐๐๓๕	๑๑๑,๙๕๒	๑๒๓
๒๕๑๑	.๐๑๑๗	.๐๑๑๐	.๐๐๒๕	.๐๕๒๖	.๐๐๑๗	.๐๐๑๗	.๐๗๒๖	.๑๘๐๑	.๐๕๓๕	.๐๖๕๘	.๐๐๒๒	.๐๐๒๐	.๓๘๕๘	.๐๑๗๐	.๐๐๕๗	๑๑๕,๕๖๕	๑๒๑
๒๕๑๒	.๐๑๗๗	.๐๐๗๕	.๐๐๖๐	.๐๕๓๙	.๐๐๖๓	.๐๙๗๐	.๐๗๐๖	.๑๘๓๘	.๐๒๓๓	.๑๑๕๙	.๐๐๕๑	.๐๐๒๕	.๓๗๘๑	.๐๒๘๘	.๐๐๕๒	๑๑๘,๘๕๘	๑๒๕
๒๕๑๓	.๐๒๕๘	.๐๑๒๒	.๐๑๓๑	.๐๘๑๘	.๐๐๕๙	.๐๖๙๘	.๐๕๐๕	.๑๙๕๕	.๐๗๐๗	.๐๕๙๙	.๐๖๘๗	.๐๐๐๒	.๓๓๙๘	.๐๓๙๖	.๐๐๕๕	๑๒๕,๕๓๒	๑๓๐
๒๕๑๔	.๐๕๗๐	.๐๒๒๙	.๐๓๓๑	.๑๕๐๘	.๑๒๕๕	.๐๗๖๗	.๑๓๒๗	.๑๗๗๐	.๐๖๖๐	.๓๒๙๕	.๐๑๕๐	.๐๐๑๖	.๕๘๐๕	.๐๗๖๓	.๐๐๕๕	๑๓๕,๘๕๘	๑๒๕

๑/ หมวดสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกตามมาตรฐานของสหประชาชาติ (SITC)

มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากรที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดประเทศพัฒนาแล้วช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔

หน่วย: ล้านบาท

ปี	มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากร ^{๑/}															ระดับรายได้ต่อหัวประชากร	ระดับราคา
	SITC ๒๑๑	SITC ๒๓๘	SITC ๒๓๑	SITC ๒๓๒	SITC ๒๕๒	SITC ๒๕๑	SITC ๒๕๒	SITC ๒๕๓	SITC ๒๕๔	SITC ๒๕๖	SITC ๒๖๑	SITC ๒๖๖	SITC ๒๖๗	SITC ๒๖๘	SITC ๒๖๙		
๒๕๐๕	.๐๑๓๓	.๐๐๗๖	.๐๒๒๒	.๐๒๕๒	.๐๐๐๕	-	.๐๐๐๗	.๑๘๐๒	.๑๐๐๕	.๐๐๐๒	.๐๐๐๒	.๐๔๒๖	.๒๗๕๖	.๐๓๖๐	.๐๐๕๘	๑๙๑,๕๐๒	๙๙
๒๕๐๖	.๐๐๐๙	.๐๐๘๑	.๐๐๗๖	.๐๓๐๖	.๐๐๐๒	.๐๐๑๐	.๐๐๓๕	.๒๕๑๒	.๐๐๐๘	.๐๗๕๐	-	.๐๐๓๑	.๑๙๒๒	.๐๒๓๙	.๐๐๒๙	๑๙๗,๕๕๒	๑๐๐
๒๕๐๗	.๐๐๐๒	.๐๐๘๖	.๐๐๒๘	.๐๔๑๕	.๐๐๐๒	.๐๐๒๐	.๐๑๕๖	.๒๓๘๕	-	.๐๐๕๗	-	.๐๐๓๑	.๒๘๑๗	.๐๓๕๕	.๐๐๓๙	๒๐๗,๕๖๒	๑๐๕
๒๕๐๘	.๐๐๐๑	.๐๑๐๘	.๐๐๒๑	.๐๒๕๖	.๐๐๑๐	-	.๐๐๕๐	.๑๘๕๖	-	.๐๐๘๐	.๐๐๑๘	.๐๐๕๐	.๓๙๑๓	.๐๑๕๘	.๐๐๑๙	๒๑๖,๐๑๗	๑๑๕
๒๕๐๙	.๐๐๐๙	.๐๐๙๕	.๐๐๐๘	.๐๒๙๘	.๐๐๐๗	.๐๐๐๓	.๐๑๑๐	.๑๓๕๗	-	.๐๑๖๓	-	.๐๐๒๕	.๐๕๙๘	.๐๑๘๖	.๐๐๑๒	๒๒๕,๐๓๓	๑๒๕
๒๕๑๐	.๐๑๓๙	.๐๑๕๕	.๐๐๐๖	.๐๘๕๓	.๐๐๑๕	.๐๐๐๗	.๐๑๕๙	.๑๙๓๖	.๐๐๐๕	.๐๕๐๙	-	.๐๐๒๗	.๖๐๗๙	.๐๒๕๑	.๐๐๒๓	๒๓๐,๑๑๘	๑๒๗
๒๕๑๑	.๐๑๘๗	.๐๑๕๗	.๐๐๕๑	.๑๑๑๒	.๐๐๐๘	.๐๐๒๑	.๐๕๕๘	.๑๖๕๙	.๐๘๗๗	.๐๖๑๖	-	.๐๐๓๒	.๘๕๙๒	.๐๓๑๕	.๐๐๓๐	๒๔๑,๗๖๕	๑๒๗
๒๕๑๒	.๐๒๘๖	.๐๑๕๓	.๐๐๘๘	.๑๐๙๕	.๐๑๓๑	.๒๐๖๗	.๐๕๑๐	.๑๖๘๕	.๑๕๕๙	.๑๒๕๗	.๐๐๐๕	.๐๐๕๗	.๘๓๓๕	.๐๕๗๑	.๐๐๒๕	๒๕๐,๐๓๐	๑๓๒
๒๕๑๓	.๐๕๖๒	.๐๑๗๒	.๐๑๑๐	.๑๕๙๘	.๐๐๙๒	.๐๕๕๘	.๐๓๕๘	.๑๗๙๒	.๐๓๐๙	.๐๙๘๘	.๐๐๐๓	.๐๐๐๓	.๖๖๓๓	.๐๕๒๐	.๐๐๓๒	๒๕๕,๐๘๑	๑๕๐
๒๕๑๔	.๐๗๐๐	.๐๒๑๖	.๐๑๗๕	.๒๙๙๖	.๐๒๘๕	.๑๖๓๑	.๐๒๒๘	.๑๓๘๙	.๐๕๐๕	.๖๐๕๓	.๐๑๒๕	.๐๐๓๓	.๑.๒๖๙๓	.๐๕๒๕	.๐๐๕๗	๒๘๑,๒๑๖	๑๓๕

๑/ หมวดสินค้าอุตสาหกรรม จำแนกตามมาตรฐานของสหประชาชาติ (SITC)

ตารางที่ ๓

มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากรที่ส่งไปจำหน่ายยังตลาดอาเซียนช่วงปี ๒๕๐๕ - ๒๕๑๔

๑๒๘

หน่วย : เซ็นต์

ปี	มูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกต่อหัวประชากร ๑/															ระดั้มรายใดต่อหัวประชากร	ระดับราคา
	SITC ๖๑๑	SITC ๖๒๙	SITC ๖๓๑	SITC ๖๓๒	SITC ๖๔๒	SITC ๖๕๑	SITC ๖๕๒	SITC ๖๕๓	SITC ๖๕๔	SITC ๖๕๖	SITC ๖๖๑	SITC ๖๖๖	SITC ๖๖๗	SITC ๖๙๖	SITC ๖๙๗		
๒๕๐๕	.๓๓๙๖	.๐๑๐๑	.๐๕๓๑	.๐๐๕๑	.๐๐๗๖	.๑๙๔๐	.๒๐๕๐	.๒๓๒๔	.๐๐๗๖	.๐๐๒๕	.๑๒๗๓	-	.๒๑๐๑	.๐๒๕๓	.๐๗๘๔	๒๐,๓๐๖	๑๐๓
๒๕๐๖	.๔๒๒๗	.๐๑๕๓	.๐๖๖๒	.๐๑๒๗	.๐๑๒๗	.๐๑๒๗	.๐๑๗๔	.๒๔๙๖	.๐๗๓๔	.๐๑๕๓	.๓๙๙๔	.๐๑๗๔	.๒๘๙๓	.๐๓๕๗	.๐๑๗๔	๒๑,๓๒๓	๑๐๐
๒๕๐๗	.๒๘๓๗	.๐๐๙๖	.๐๖๐๑	.๐๐๙๖	.๑๖๙๖	.๐๑๒๗	.๐๑๖๔	.๓๑๒๔	.๑๕๐๕	.๑๐๓๓	.๔๒๕๔	.๐๐๙๖	.๒๐๙๑	.๐๒๕๖	.๐๕๙๕	๒๑,๗๒๐	๑๐๓
๒๕๐๘	.๓๘๑๗	.๐๐๕๕	.๐๒๙๒	.๐๓๑๔	.๐๐๕๕	.๐๐๖๗	.๐๒๖๙	.๒๓๘๑	.๐๒๕๕	.๓๐๕๕	.๐๖๙๖	.๐๐๒๖	.๐๔๐๔	.๐๓๘๒	.๐๘๐๙	๒๑,๒๐๐	๑๐๗
๒๕๐๙	.๒๓๒๒	.๐๐๖๓	.๐๑๒๕	.๐๐๘๓	-	-	.๐๕๒๖	.๒๖๒๕	.๐๒๗๑	.๑๑๕๖	.๐๖๕๖	.๐๐๖๓	.๐๘๗๕	.๐๔๓๗	.๐๙๗๙	๒๑,๖๑๑	๑๑๒
๒๕๑๐	.๑๓๕๐	.๐๐๙๙	.๐๑๓๙	.๐๕๓๖	.๐๑๑๙	-	.๒๙๒๑	.๒๑๖๖	.๐๖๕๓	.๓๕๗๖	-	.๐๐๙๙	.๑๗๐๙	.๐๔๕๗	.๐๗๓๕	๒๑,๖๑๗	๑๑๔
๒๕๑๑	.๑๐๕๗	.๑๓๙๖	.๐๐๘๒	.๐๘๖๓	.๐๐๖๖	.๐๑๒๓	.๑.๕๘๓๐	.๒๑๕๙	.๑๕๖๐	.๒.๐๒๕๕	-	.๐๑๖๔	.๗๒๘๙	.๐๓๑๘	.๐๙๐๕	๓๓,๕๗๐	๑๐๗
๒๕๑๒	.๑๕๗๙	.๐๓๖๐	.๐๖๕๙	.๑๒๙๘	.๐๐๔๐	.๐๕๗๙	.๑.๒๕๕๕	.๒๙๙๕	.๑๖๓๘	.๑.๖๒๙๕	-	.๐๑๐๐	.๑๕๑๘	.๐๔๑๙	.๐๗๗๙	๓๒,๗๕๓	๑๐๗
๒๕๑๓	.๑๓๙๐	.๑๙๙๔	.๐๖๕๖	.๑๓๓๑	.๐๑๖๙	.๐๘๕๖	.๙๘๔๑	.๓๕๙๙	.๑๓๘๗	.๑.๕๐๓๔	-	-	.๓๑๓๐	.๐๖๕๖	.๐๖๑๘	๓๓,๕๐๕	๑๑๑
๒๕๑๔	.๑๓๓๐	.๑๓๖๖	.๓๓๑๘	.๒๒๙๖	.๓๒๑๙	.๐๘๑๖	.๔๐๙๕	.๔๖๕๒	.๑๐๖๓	.๑.๗๒๖๐	.๕๖๒๐	.๐๑๓๘	.๒๔๙๙	.๐๔๙๓	.๐๘๕๕	๕๓,๔๔๘	๑๐๗

๑/ หมวดสินค้าอุตสาหกรรมจำแนกตามมาตรฐานของสหประชาชาติ (SITC)

ภาคผนวก ง.ประเภทของมาตรการอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากภาษี 1/(Non-Tariff Measures)

1. Quota
 - a) bilateral
 - b) global
2. Exchange Controls
 - a) credit restriction
 - b) discriminatory allocations
3. Licensing
 - a) specific
 - b) discretionary
4. Prior import deposits
5. Health and sanitary regulations
6. Customs formalities
7. Custom Valuation methods
8. Discriminatory bilateral practices
9. Export Controls
10. Minimum price regulations
11. Administration customs duties and taxes
12. Internal taxes and surcharges
13. State trading
14. Government purchases.

1/ Trade/TNG (4) / CR.5, Trade Negotiation Group, Fourth Session

(Resumed), 22 July - 3 August 1974, Bangkok. ECAFE

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาว เกร็ดพันธ์ นิชย์วัฒนากุล

วุฒิการศึกษา รัฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๓

ปริญญาโท เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๗

ศึกษาศอ ๗. มหาวิทยาลัย แมนเชสเตอร์
ประเทศอังกฤษ พ.ศ. ๒๕๑๘

สถานที่ทำงาน กองวิชาการ กรมวิเทศสหการ